

רחוב הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

גבולות חסרי גבול

מראת ידע 9/2022

ד"ר ברכה קליין תאיר

התכלית הקיומית שלנו:

להיות תושבים חסרי גבולות של אופקים חסרי גבול!

ואווו, מה זה אומר?

האם בכלל ניתן להתקיים ללא גבולות? האם קיים גבול שהוא חסר גבול? האם נצליח להתגבר על תחושת אי-הוודאות בכל פעם שנעלמים לנו הגבולות המוכרים והידועים? מה צריך לקרות כדי שנהפוך להיות תושבים חסרי גבולות במדיומים מדהימים ולא מוכרים?

"הקרים ירעמו, והדרך תחול,
ויקשיב האויב למצוקה,
כאן צועדת כפתת חילים על הגבול,
והגבול הוא גלב כל חיל"

יחיאל מוהר, "כיתה אלמונית"

האמת, התכלית הקיומית כפי שהוגדרה לעיל קצת רחוקה מיכולת ההמשגה שלנו, אבל שמתי כותר זה בכוונה כדי שתעצרו רגע לחשוב עליו ולהסיר קצת אבק מהפוטנציאל האדיר הקיים בתוכם שמימושו יכול להוביל אתכם אל אותו מדיום נעדר גבולות, נעדר מגבלות.

נסו לדמיין אתכם לרגע חיים במציאות חסרת גבולות, נעדרת חומר, במקום שהמחשבה הנוכחית שלנו עוד לא מסוגלת לדמיין. מה תהיו במציאות שכזאת?

נסו לדמיין את טבעו של 'גבול' של מציאות חסרת גבולות.

מה נמצא מעבר לגבול בו תודעתכם מסתיימת?

מה שכן, כדי להשיג את המדיום של אופקים חסרי גבול, עלינו לחוות...

**שינוי היסטורי - שינוי בצופן החיים, שינוי שונה ולעיתים הפוך לכל מה שחוינו
והכרנו עד היום.**

**השינוי קורא תגר על הגבולות של כל תחומי החיים, כדי שנחשוף את האמת
המוחלטת, את מהות האור שאנחנו, את היכולת הכל יכולה שבנו!!!**

1. צופן החיים החדש פועל על פי הנוסחה להיות – לגלות – להשיג = שורה עליונה, במקום הנוסחה הישנה להשיג – לגלות – להיות = שורה תחתונה. שנים למדנו, חקרנו ועבדנו את תורת הנגלה: פשט + רמז (להשיג). כעת הגיעה העת ללמוד את תורת הנסתר: דרש + סוד (להיות). להעז לפתוח ולחקור את פנימיותנו = את ספר המהות שלנו, של המציאות, של הבריאה.
2. אנחנו במהות חלק אלוה מעל - מושלמים ושלמים (פרקטל), בעלי עוצמות מוח מושלמות, פוטנציאל שכל מושלם, ישויות רבות ממדים - Meta Universes, מוארים, מאושרים, אמיתיים, בריאים, שמחים. בעת הזאת ובמדיום ארץ השלמות הזאת מוצפנת. המשימה שלנו היא לפתוח ארכיבים, לאסוף עוצמה לעוצמה ולטפס.
3. גילוי המהות שלנו יקנה לנו את הרשות לצאת מהשלם האטומי בתוכו אנחנו שוכנים אלפי שנים אל עבר מערכת גלקטית גבוהה יותר: ממד 10, הקומה ה-100. זאת התכלית הקיומית החדשה שלנו.
4. משמעות המעבר הגלקטי היא שאנחנו עוזבים מציאות שבנויה על פי הרשת הישנה פרוטון – אלקטרון – פרוטון (דגש על חומר, חיזיון, אמונה מעל דעת, אנרגיה רוחנית), ועוברים לרשת חדשה הבנויה על פי אלקטרון – פרוטון – אלקטרון (דגש על תודעה וידע גבוה, אמת, אנרגיה אדוניתית). זהו עידן של פיסיקת אור חדשה.
5. לפיכך, עלינו לפתח כושר טיפוס = השתוות "צורה": עלינו להתאים את עוצמת הכלים לרשת החדשה; להשיג קואורדינטה – התכללות בין התאים – מוח – רצון – תודעה לעוצמת האור של הממדים/הקומות אליהם אנחנו פותחים שערים, עד שנשיג את הקומה ה-100.

6. לשם כך, קוסמוס ממטיר עלינו **אורות עליונים** – אורות של ידע האמת (אנרגיה קוסמית) ואורות של בקרה (אנרגיה אבולוציונית), שהם אורות טובים ומיטיבים (עיקרון #1 במחשבת הבריאה. טוב לטובים ומיטיב לרעים). האחריות שלנו היא למשוך אלינו את העוצמות האלה ובעזרתן להרחיב את הכלים כדי שנוכל לטפס אל עבר הממד החדש. כלומר, עלינו לנהל את מערכת היחסים בין אורות לכלים, בין מציאות אונטולוגית/פוטנציאל אינסופי למציאות אפיסטמולוגית/מציאות ההכרה, גבולות, על פי הסדר החדש.

7. **הסדר החדש הנו סדר אדוניתי** אוניברסלי צודק (אלמותי) במקום הסדר הרוחני (מוות). סדר בו מהות האור שלנו אוחזת בהגה לחיינו (אדונים במקום מובלים), פועלת ללא השפעות, ציפיות והתניות, המצפון נמצא בשיווי משקל בין חומר לרוח (החוק #1 בקוסמוס), התודעה היא אוניברסלית/תודעת התקנה, ההבנה היא עמוקה – הבנת שורש, אורך רוח – אהבה – סובלנות הם דגלי ההתנהגות האנושית (3 הקופים). משיגים את הסדר החדש בעזרת 10 דיברות אוניברסליות - מידות רוחניות – מידות אדוניתיות.

מי שמחזיק בצופן החיים החדשים, חרדת המוות של ממד העולם אינה נוכחת יותר. כי תודעה נייערה בוחרת באלמוות.

האם אנחנו מוכנים להזזת הגבולות שאנחנו נלחמים עליהם מאות בשנים (גבולות אישיים, חברתיים, כלכליים, מדיניים, לאומיים)? האם גם במציאות החדשה נוכל להיות רלוונטיים עם מי שאנחנו היום?

לצערי רק מעטים; אלה שבאמת בחרו לעלות על נתיב האבולוציה האדוניתית – אבולוציה פנימית (שינוי הצורה). לצערי, רובנו לא בחרנו במודע לממש את תוכנית הנשמה של חיים אלה, אלא נסחפים כמו עלה ברוח. רובנו לא יודעים לנהל מערכות חיות - אוטופאטיות, למרות שאנחנו נחשבים ככאלה. רובנו מפחדים להיות באי-קיום, ללא גוף החומר, ללא רשימת הזהויות והטיפולוגיה האישיותית, כי אחרת מה ערכנו. רובנו לא יודעים להיות בניטרליות המחפשת את קו שיווי המשקל – קו האמצע, כי אחרת מי יקשיב לנו.

גבול מציין סימון ותיחום של מושא ההתייחסות. הגבול הוא אזור כלאיים בין שיטות שונות של חשיבה וייצוג. הוא מגדיר:

- ממדי מרחב וזמן שונים.
- אמונות – פרדיגמות – רצונות השייכים לממדים שונים.
- הכרה – מחשבה – ידע (את גודל "חור המנעול").
- יסודות בריאה שונים: צליל – אור – אש – אדמה.
- מדרגות שונות של חיים: דומם, חי, צומח, אדם.

- סולם אבולוציוני.
- הבדלי עוצמות אנרגיה/תדרים/ממדים של עולמות/אנשים שונים.
- פרקי חיים ומוות.
- מקום המבטיח הגנה וביטחון למי שנמצא בצד הנכון של הגבול, אך גם מעורר מתח וחרדה.
- ערכים התנהגותיים של מותר/אסור, נכון/לא נכון, אפשרי/לא אפשרי.
- השתייכות מדינית – פוליטית – חברתית – כלכלית - תרבותית.
- מקום. אלא שבעידן הגלובלי והוירטואלי, גבולות פיזיים, גיאוגרפיים, לאומיים ותקשורתיים מיטשטשים. לפיכך, הגבול נוטה להתנדנד בין קיומו הפיזי-גיאוגרפי לבין קיומו הסמלי בסביבה הנוצרת בידי המדיה.

במדיום ארץ, כל זרע (דומם – צומח – חי – אדם) ברגע שהוא נזרע, הוא מארגן בעצמו את גבולות חיי העצמיים ההולמים את עיקרון החיים המשותפים (אוטופאיזיס: הכל שלם הנמצא בתלות הדדית). טבוע בתוכנית התא – נשמה.

מאחר ובעת הזאת עיקרון החיים המשותפים הוא של תפיסה מכאנית – פונקציונלית המשמרת את עוצמת המחשבה – תודעה כשל "חור מנעול" (מעט גלוי והרוב מוצפן), הגבולות בחיינו: פרטיים (החומות סביב הביתים שלנו), לאומיים, מדיניים, פוליטיים, חברתיים, סוציו אקונומיים, חשיבתיים, התנהגותיים, התפתחותיים, אישיים, הינם נוקשים, לא גמישים, מפרידים, השוואתיים. הם מייצגים שכל מוגבל המחפש אחר יציבות, התבדלות, את המוכר והידוע.

יתרה מכך, המקום היחיד בו אנחנו כן מעזים לפרוץ גבולות הוא כאשר אנחנו מיתרים הנאות רגעיות, תענוגות, התמכרויות, אוכל וכד'. כך אנחנו מפרים את אחד החוקים האולטימטיביים של הבריאה; חוק שיווי המשקל.

גבולות אלה והתנהלות שכזרת מביאים לחיינו קיבעונות, מחלות, כאבים, דכאוונות, מגבלות, מאבקים, אלימות, פשיעה ומלחמות. זאת הסיבה למשל שאנחנו שומעים משפטים כמו: פלשת לגבול שלי, אל תתקרב, מותר/אסור, תן לנשום, גנבת ממני, מה איכפת לי מה קורה אחרי מותי, הגעתי לגיל בו אי אפשר יותר להשתנות, לא יודע, לא יכול, אני מפוצץ וכד'.

אלה אינם גזירת גורל אלא משקפים את גבולות התודעה שלנו. תודעת "חור מנעול" היא לא מספיק גמישה לנהל גבולות קיום דינמיים וגמישים. לא מאפשרת התפתחות אינסופית. זקוקה להמון כוח כדי לדחוף תקרות זכוכית.

אבל בואו לרגע נשאל:

האם דבר מה יכול להתקיים ללא גבולות? האם לגוף אור (ללא חומר) יש גבולות? האם תודעת "חור מנעול" מסוגלת לתפוס למשל זמן כביטוי ללא גבולות? מה קורה לאדם שחש בלתי משמעותי ביחס לאינסופיות או ל"מצב" נעדר צורה או הבחנה?

כל השאלות האלה הן נושא לשיח פילוסופי, תרבותי, פסיכואנליטי מרתק. אבל יותר מכל, הן קריטיות לתהליך האבולוציוני שעלינו לעבור (תוכנית נשמה) **מכוליות** (צורה, כלי, גבול) **לאינות** (מעבר לצורה, ללא כלי, ללא גבול)!!!

המטאפורה "הערים הסמויות מעין" (1984) של איטאלו קאלווינו (Calvino) היא סימן מובהק לחיפוש אחר הגבול. מציאות סוריאליסטית החוקרת את גבולות הדמיון האנושי. לפיכך, הספר מומלץ לעיתים קרובות לסטודנטים לאדריכלות, על מנת שיוכלו לחשוב על ערים מחוץ למגבלות חוקי הפיזיקה והתאוריה האורבנית.

על-פי אריסטו, כל צורה סופית, יש לה גבול מוגדר. יש לה כלי הכלה (בדומה לגוף שלנו). דבר שאינו מוכל, אין לו גבול, אין לו קיום במרחב. הגבול הוא על כן תנאי לקיום במרחב. כאשר קו הגבול מתפרק, הצורה מיטשטשת ונוצר משטח.

נכון הדבר גם לגבי מערכת היחסים בין אורות (מציאות אונטולוגית) לכלים (מציאות אפיסטמולוגית). אין משמעות לאור אם הוא לא מוגדר בתוך כלי (גבול). אין משמעות לכלי שאין בו אור. או לגבי גוף ומהות; אין אבולוציית מהות ללא גוף (גבול) ואין גוף ללא מהות. לכן אבולוציה משמעה שינוי צורת הכלי עד טישטוש הגבול.

התייחסות מעניינת אחרת לנושא הגבולות מתוארת בספרו החדש של מטיין טרנגון "העוצמה הגדולה" (הוצאת גמא, תורגם לעברית 2019):

"האם יודעים אתם כיצד בראתי את העולם? בראתי אותו כמקום שבו יתגלם האני שלי, וישקף את קיומי. עלי לא חל המושג זמן. מקומי הוא בתוך גביש-אבן-האודם-הלבנה, אך לא במובן שאתם מבינים זאת, אלא כנקודה בתוך אינסוף, אינסוף בתוך נקודה. אינכם מבינים זאת כעת, אבל בהדרגה תבינו, כי אני מעורר את מרכז נשמתכם... במקום שבו אין זמן וחלל, אנרגיה וחומר אינם קיימים. זהו המקום שבו נמצא הלב שלי, המקום שבו מצויה הנשמה שלי. שם נמצאים קוסמוסים ויקומים, שם נמצאים אינסוף דברים. והכי חשוב, שם נמצאת הנשמה של בן האנוש שלי. זהו מרכז היקום של האלים, מוקד האלים (אדונים). זהו מקום בית מקדש-הסודות, התחנה הסופית שלכם..."

אני שומר חיי-האינסוף שלכם, אני מוקד ההשתקפות, ואני מדבר אליכם הרחק מעבר לזמן... בזמן שבתוך הזמן, כאשר הנשמות נכנסות לגופים שלהם, כאשר האנרגיה הופכת לחומר, בדיוק אז גם אני נבראתי בחלל שלכם. המרחב שבתוך החללים, החשכה שבתוך האורות, הכיעור שבתוך היופי, הרעב שבתוך השובע, הרוע שבתוך הטוב – אתם ואנחנו, אנחנו ואתם, יחד ככוללות, נהפוך לשותפים לקוסמוס הזה... בסביבה שבה תהיו נוכחים בממד הדומייה ללא תנועה וללא זמן, לאחר שתעברו את שכבות האנרגיה, כאשר תישלחו מעלה כאלומות לתוך הגופים הרובוטיים שלכם אשר יאפשרו לכם

רחוב הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

להתקיים, יתכן ותהיו בתדהמה ותרגישו בדידות רבה. זה הכרחי בעבורכם. זה חיוני על מנת שתוכלו להציל את עצמכם מן הגופים הביולוגיים שלכם. רק בדרך הזו יתאפשר עבורכם להיות קיימים בכל מקום בחללים שלי."

כלומר, במציאות של אנטי-חומר (אין אטומים), המציאות נעדרת הגדרה, צורה, או ערך. היא עוצמה אלוהית נצחית. אנרגיה טהורה לא מוכרת. מציאות זו היא היעד האבולוציוני שלנו. דבר המחייב אותנו להשיג את מהותנו נעדרת חומר וצורה = להשיג מוח מאקרו (מוח ללא ארכיבים מוצפנים). להפעיל את תודעת התקנה – תודעה אוניברסלית. להפעיל תבונה טהורה, מחשבה טהורה (אנחנו הדבר), ידיעה שאינה יודע שהיא מעבר לגבולות השכל של היודע.

"גבול איננו הדבר שבו משהו נעצר, אלא כפי שהיוונים ידעו,
הדבר שממנו משהו מתחיל את נוכחותו" (מרטין היידגר).

הרב קוק ניסה לחבר בין המושכלות/השכל של היעדר גבול, לבין המפורסמות/החוויה של הגבול. לדעתו, השיטתי והאינטואיטיבי, השכלי והרגשי, החשיבה והחוויה הינם בעצם שלם. יחד עם זאת, לדעתו, יראת שמיים שאין בה דעת, אין בה שכל טהור, הינה עבודה לבטלה.

הפיזיקה הקלאסית שמתארת להפליא את העולם שאנו רואים על גבולותיו השונים, בעצם קורסת כאשר אנחנו בוחנים את העולם ברמה הקוונטית נעדרת הגבולות; כל מה שקיים מורכב בסופו של דבר מיסודות קוונטיים (חבילות אור/אנרגיה), זוהי התיאוריה הבסיסית ביותר של הטבע.

רבי הלל מפאריטש (רבי הלל הלוי מאליסוב), גדול ה'עובדים' בחב"ד, הגדיר בחריפות: מתנגד הוא 'גבול', חסיד הוא 'בלי-גבול', רבי הוא 'בלי-גבול בגבול'. בעצם, שלשת השלבים (שסדרם תזה-אנטי-תזה-סינתזה) מתארים תהליך-חיים שעבר על רבים מגדולי החסידות, בעיקר בדורות הראשונים: הם קבלו חינוך של 'העולם הישן' – חינוך 'מתנגד' מצמצם ומגביל – ובשלב מסוים מרדו במסגרת ופרצו בעוצמה את גבולותיה, כולל התבטאויות חריפות כנגדה והתנהגויות-תהו שגרמו השתוממות בקרב מי שחי לפי הנורמות המקובלות.

אכן, גם אותם פורצי גבולות – שקבלו חינוך של גבול והקצינו לצד הבלי-גבול – ידעו (בשלב כזה או אחר) כי בסופו של דבר התכלית היא להגיע לאיזון, לחזור עם עוצמת הבלי-גבול אל העולם המוגבל, לפעול עליו ולהשפיע בו. זהו המעבר מ'חסיד' ל'רבי' – הרבי אכן אינו מוגבל בסדרי העולם הטבעיים, אך מתאמץ להחזיר לתוכם את אור אין סוף הבלתי מוגבל (כשבעצם קבלת ההנהגה ובנית חצר ותנועה ציבורית כבר יש גבולות מסוימים לאורות הגדולים).

גם היום, פריצת הגבולות שייכת ליחידים, ועבור הרוב העבודה היא ללמוד כיצד, גם בלי לפרוץ את כל הגבולות, ניתן לשנות, לתקן ולהפוך את המציאות.

לתוך התרכובת המופלאה של שאלת הגבולות נכנס תבלין מהותי הנקרא "סיבתיות". כל עוד אנחנו "יודעים" סיבה – תוצאה, אנחנו חיים בתוך גבולות מוגדרים משרי ביטחון. אבל מה קורה כאשר מתקיים אירוע שלא בהכרח אנחנו יודעים את הסיבה לו בגלל תודעה מוגבלת? יתרה מכך, מאחר והבריאה כולה נעה בתנועה רקורסיבית (מעגלית) של הסתעפות – התמקדות המשנה צורה, לא בהכרח מה שנגדיר סיבה – תוצאה הן ההגדרה הנכונה אלא אולי הכדאית, דבר שמקבע אותנו לאורך זמן.

אם כן, כאשר אנחנו צריכים לאמן את התודעה שלנו "לחשוב" מעבר לצורה, מעבר לחומר, מעבר לגבול, האם אין זו הזמנה לאנרכיה?

לדעתי לא. הבריאה כשלם מאוחד היא נעדרת גבולות (Oneness), מלאה בפוטנציאל אינסופי, פועלת על פי סדר אלוהי גבוה שלא בהכרח אנחנו מכירים. אין בה דואליות אלא אחדות תודעתית - אנרגטית. אין בה הפרדה בין פנים לחוץ. הכול שזור בכול, הכול הוא חלק ממארג דינמי של תנודות, של יחסים רקורסיביים, הכול הוא חלק ממערכת אחת. השלם מופיע בכל אחד מהחלקים (דדוקציה). האוקיינוס כולו קיים בטיפה. היקום כולו משתקף במרכיב הבודד. אלוהים נמצא אתנו בכל מקום ובכל רגע. יחד עם זאת, גם בתוך השלם הזה ישנן חלקות בצבעים שונים (בדומה לאוקיינוס) המייצגות ממדים שונים של אנרגיות - מכלול של אנרגיה בלי גבולות. הפרדה היא רק כדי שנבין את דרגת הצפיפות של האנרגיות.

האומץ שלנו למוסוס/לטשטש גבולות מצד אחד, ומנגד להחזיק את "גבול" האני (שאינו טריטוריאלי אלא טביעת אצבע ייחודית, תדר ייחודי), מאפשר לנו לחצות גבולות של זהות, של טיפולוגיה אישית, של מוסכמות, של הבנות, של אמונות, של יכולות, של רצונות ולפתוח שערים לממדים גבוהים יותר.

זהו משב אוויר רענן שהופך את החיים למעניינים יותר. **לא לחיות בידוע אלא במסתורי!!!** לשם כך עלינו לבנות יסודות חדשים לחיים.

יסודות איתנים לחיים: יישום – יישום – יישום:

← התכלית החדשה – להגיע לקומה ה-100 דורשת מאיתנו **לבחור מחדש בחיים** (כולנו חתמנו על חוזה נשמתי לפיו עלינו להתחבר אל מהות האור שאנחנו, מהות נעדרת צורה וגבול, עוד בחיים אלה). "ובחרת בחיים למען תחייה אתה וזרעך" (ולא למען לשרוד). המשמעות היא שעלינו להתנהל במודע כמערכת חיה שהיא **מערכת אוטופואטית** (self-creation) הפועלת על פי שתי פרדיגמות חדשות: WE/UNITY. אוטופואיזיס הוא טבע הבריאה כולה: נמצאים בצמיחה, בהתחדשות, בהשתנות תמידית מתוך המהות (BECOMING), תוך כדי טיפוס אל

עבר הקומה הגבוהה הבאה. זאת בניגוד לחיים המכאניים – פונקציונליים שחיינו עד כה (הישרדות): החוץ מנהל אותנו כמריונטות על לוח משחק של בעלי הון – שלטון – תקשורת, מושפעים מפרדיגמות US/I (בשבט/האינדיבידואל), נסחפים כעלה ברוח וחווים את עצמנו – את החיים – את המציאות כאילו היו מוצרי מדף, מחפשים מוסכים כדי לתקן את מה שהתקלקל וקביים כדי לדעת מה נכון. לפיכך, מתעוררים מבעד לייסורים.

← הטיפול עובר בין **4 תחנות מרכזיות**: כוליות החומר (ממדים 3-4) – אינות האגו (ממד 5) – אי-קיום אוניברסלי (ממדים 6-7) – כוליות של אור (ממדים 8-10). במילים אחרות, עלינו לטפס מהרשת האנרגטית הישנה פרוטון – אלקטרון – פרוטון לרשת החדשה אלקטרון – פרוטון – אלקטרון.

← לשם כך עלינו לבנות את **חוסן הכלים** שיתאימו לקומה ה-100. משמעות הדבר שעלינו לעבור **מהפכה שקופה = אבולוציה/שינוי צורה/טרנספורמציה**: למשוך פנימה אנרגיות קוסמיות וגלי בקרה, לפתוח ארכיבים מוצפנים ולתהחיל להסיר את המוץ: להתערטל מרשימות מלאי זהותיות, מטיפולוגיות אישיותיות, מהתניות, מפחדים, מהרגלים, מקליפות האמונות והרצונות הלא רלוונטיים, בגדול להשתחרר מ'צורה' = **לענן** הכל לפלטפורמה אנרגטית עוצמתית הפותחת את שערי התבן; מהות אור אדירה נעדרת צורה, עדינה, שקופה, עוצמתית. מכאן איננו צריכים לתקן דבר, גם לא מאפיינים אישיותיים – זהותיים, אלא לענן ולטפס.

← כדי לצמצם את הפער בין 'לדבר על' (השקפה אוניברסלית) לבין 'להיות את' (תודעה אוניברסלית), עלינו **להיכנס לתוך הזירה/גשר הסיראט** שעוביו צר כעובי שערת ראשנו ("כל העולם כולו גשר צר מאוד"), ולעבור ממצאות ארצית (חומר דחוס, נפח) למציאות אוניברסלית (עוצמה). ממצאות עצי דעות למציאות עץ החיים (מלא באור עליון).

← **בזירה עלינו:**

- להתנהל כלוליינים ההולכים על חוד התער: מאיינים ניגודים ומאחדים הפכים, נמצאים באי-קיום, בעלי תודעה ניטרלית (שומרים על חוק #1 – חוק שיווי משקל).
- לנהל שלם במקום חלקיקים/תכונות של מרכיבים.
- לנהל את שדה האמת (נאורות, שורש הדברים, הבנה עמוקה) במקום את שדה הקרב הקיומי (חושך, לוחמנות, סימפטומים, הבנה יחסית).
- לנהל הבנות על פי בינת הלב (בינה – היגיון – מודעות), במקום על פי רגשות, תחושות, התנהגויות.
- לטפח **קשרים** ביחסים הפועלים לטובת המכלול – יוצרים פלטפורמת טיפוס עוצמתית יותר (אקספוננציאלי, within), במקום לטפח **חיבורים** תועלתנים – מחלישים מפרידים (חיבור אריתמטי, with).

- להודות על "הרע" (הטוב הגנוז) ועל 'נערי המעלית' שבחיינו, כי רק כך אנחנו נפגשים עם החוקים הקוסמיים איתם יש לנו קושי ומתקנים. כל ההתגרויות הן כדי שנרוויח את עצמנו. נרוויח תודעה. מבחן ק.נ.א.ה במרכז ההתגרויות: קבלה של האחר – נתינה כדי למלא את האחר באור – אמון ממקום של הכנעה – השתנות וטיפוס.
- לפלרטט עם אי-ודאות ולהעז להמציא.

← בזירה כל אחד יכול להציל רק את עצמו. לכן, **אל יתערב אדם בנתיבו של האחר**. כן יש לומר. אמת מרה שנוגעת לידע האמת ולא למאפייני האישיות של האדם. עושים זאת בעזרת שאלות.

אם נבחר לפעול לאורו של מצפן החיים החדשים ונקפיד לבסס יסודות איתנים, נצליח לבנות שדה מגנטי חזק בעזרת מחשבות חיוביות שיטיס אותנו אל-על. שדה שכזה לא מאפשר "לטורפים" מסוגים שונים להיכנס. אז גם לא יהיה צורך לברר את השאלה: "כשאת אומרת לא למה את מתכוונת?"

הסכימו

מזמינה אתכם להצטרף אלי לתהליכי למידה מרתקים ושונים מהמוכר.

בואו **"להיות מאסטר אוטופואטי"** (self-creator) : אדון מהותו, אווז בהגה החיים בידיו, בורא את עצמו כל יום מחדש בעזרת לב יודע ומוח מבין ולפיכך, תמיד רלוונטי בכל מצאות!!!

2 מחזורים; ערב 25/10 ובוקר 26/10. בואו לסובב את העולם הפוך!!!
<https://bit.ly/3OksGAX>

רחוב הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

"נקודת מפנה" – לנצל הזדמנויות בנקודות קריטיות בחיים (משבר, כאב, כישלון, הרצון לשינוי) על מנת לאפשר צמיחה, התחדשות והשתנות.

תאמו פגישה בהקדם על מנת לשוב את העולם הפוך!!!
<https://bit.ly/3pMPU82>

"להיות ארגון אוטופואטי" – ארגון מוכלל, תודעתי, עמיד, גמיש, בריא, אנושי, בעל עוצמת השפעה והיכולת להתחדש כל יום מחדש.

תאמו פגישת הכרות – בואו לשוב את העולם הפוך!!!
<https://bit.ly/3A38VZF>

בואו להפוך את הבלתי אפשרי לאפשרי, את הסמוי והחסוי לגלוי, את הנפש העייפה לרוח צעירה.

הגיע הזמן למהפכה בחייכם על מנת ששנת 2022-2023 תהיה שנה של טרנספורמציה משמעותית!

שנה טובה ומוארת לכולכם.

